

§ 86 a i færdselsloven, mens lov nr. 508 af 29. november 1972 om kontrol med overholdelsen af De europæiske Fællesskabers forordninger om arbejderbeskyttelse inden for landevejstransport samtidig blev ophævet. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget var der ikke dermed tilsigtet nogen realitetsændring i den bestående retstilstand på køre- og hviletidsrådet, herunder i den gældende sanktionspraksis. Ved kongelig resolution af 27. november 2001 er sager vedrørende dansk og international regulering af færdsel og færdselssikkerhed samt sager vedrørende færdselsadfærd overført fra Trafikministeriet til Justitsministeriet. Ressortomlægningen indebærer, at færdselsloven samt opgaver og regelfastsættelse om færdsel, færdselsadfærd, færdselssikkerhed og køre- og hviletid nu hører under Justitsministeriet.

Færdselslovens § 86 a er affattet således:

§ 86 a. Trafikministeren kan fastsætte bestemmelser om gennemførelsen, anvendelsen og kontrol med overholdelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger og direktiver samt internationale aftaler, overenskomster eller lignende om køre- og hviletid inden for vejtransport.

Stk. 2. Trafikministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af regler i de i stk. 1 nævnte retsakter, i det omfang disse indeholder adgang hertil.

Stk. 3. Trafikministeren kan henlægge administrationen af de efter stk. 1 og 2 fastsatte bestemmelser til anden offentlig myndighed, privat organisation eller lignende.

3.2. Bekendtgørelse nr. 1018 af 15. december 1993 om arbejderbeskyttelse i vejtransport

Under henvisning til køre- og hviletidsforordningen, kontrolapparatforordningen samt AETR, jf. afsnit 2 samt den dagældende lov om kontrol med overholdelsen af De europæiske Fællesskabers forordninger om arbejderbeskyttelse inden for landevejstransport (nu færdselslovens § 86 a), er der i bekendtgørelse nr. 1018 af 15. december 1993 om arbejderbeskyttelse i vejtransport bl.a. fastsat regler for, hvilke køretøjer der undtages fra bestemmelserne i køre- og hviletidsforordningen og kontrolapparatforordningen.

Det følger således af § 4 i bekendtgørelsen, at Danmark for så vidt angår indenlandsk kørsel

bl.a. har undtaget køretøjer til privat personbefordring, hvis indretning og udstyr gør dem egnet til befordring af højst 17 personer, føreren iberegnet, og som er konstrueret til dette formål.

3.3. Regler og retningslinier vedrørende sanktionerne

De i Danmark fastsatte regler

Efter færdselslovens § 118, stk. 8, kan der i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. I forskrifter udstedt i medfør af § 86 a kan der endvidere fastsættes straf af fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

For overtrædelse af forskrifter udstedt bl.a. i medfør af § 86 a, kan der pålægges ejeren eller brugeren af køretøjet bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsættelig eller uagtsom (objektivt individualansvar), jf. § 118, stk. 9. Efter § 118, stk. 10, kan der pålægges selskaber mv. (juridiske personer) ansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Jurisdiktionskompetence

I UfR 1995.9H havde Højesteret lejlighed til at tage stilling til jurisdiktionskompetencen i forbindelse med reglerne om køre- og hviletid. Den tiltalte, der var den ene deltager i et interessentskab, som drev en vognmandsforretning, var i anledning af, at en af hans chauffører under kørsel i udlandet havde overtrådt bestemmelserne om køre- og hviletid tiltalt efter bestemmelsen om objektivt bødeansvar for en arbejdsgiver. Tiltalte gjorde bl.a. gældende, at forholdet ikke var undergivet dansk jurisdiktionskompetence, da kørslen havde fundet sted i udlandet.

Landsretten henviste i dommen til, at der i straffelovens § 8, stk. 1, nr. 2, måtte anses for at være hjemmel til at pålægge straf her i landet. Landsretten anførte endvidere bl.a., at reglerne om køre- og hviletid ikke kan anses for territorielt begrænset og tiltrådte, at reglerne pålægger danske vognmænd en pligt til at sikre, at køre- og hviletidsreglerne overholdes også under kørsel i udlandet.

De strafbare forhold

Efter § 6 i bekendtgørelse nr. 1018 af 15. december 1993 om arbejderbeskyttelse i vejtransport straffes med bøde eller fængsel bl.a. den,